

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa B. W.
przeciwko [...] Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek zaskarżenia o szczególnym charakterze, mający na celu ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarzania orzeczeń niesatysfakcjonujących strony. Interes prywatny skarżącego uwzględniany jest tylko o tyle, o ile może stać się podłożem interesu ogólnego. Dlatego nie każda skarga

kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Założenie spełnienia wymagań zawartych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być realizowane przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających spełnienie publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej, które przewidziane zostały w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołując się na przesłanki określone w art. 398⁹ §1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c., wskazując, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, oraz że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. W orzecznictwie ugruntował się pogląd, zgodnie z którym skarżący, powołując się na wystąpienie w sprawie zagadnienia prawnego, powinien je sformułować, wskazać przepisy prawne, na tle stosowania których ono się wyłoniło, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto wykazać, że jego rozwiązanie jest istotne nie tylko w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r. I CSK 108/08, nie publ., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, nie publ.; z dnia 5 grudnia 2013 r., II CSK 244/13, nie publ.). Ponadto prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, nie publ.).

Odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które

należy przytoczyć oraz że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008, I CSK 111/08; z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11; z dnia 4 kwietnia 2012 r., III SK 39/11; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11 - nie publ.).

Analiza wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia, nie daje podstaw do uznania, że skarżący, formułując wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, uczynił zadość powyższym wymaganiom wypracowanym przez judykaturę. Należy również podnieść, że żaden ze wskazanych we wniosku przepisów prawnych, to jest art. 445 § 1 k.c., art. 455 § 1 k.c., nie stanowi podstawy prawnej do oceny daty wymagalności roszczenia głównego o zadośćuczynienie, zaś na tle wykładni art. 481 k.c. w doktrynie i judykaturze utrwalone jest stanowisko, iż zasądzenie odsetek od roszczenia odszkodowawczego może nastąpić jedynie od daty wydania wyroku. Wynika to wprost z brzmienia art. 363 § 2 k.c., który za chwilę miarodajną dla ustalenia rozmiaru szkody oraz wysokości odszkodowania uznaje datę wyrokowania (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 29.01.1997 r., I CKU 60/96, nie publ.; z dnia 21.11.1997 r., I CKU 150/97, nie publ.; z dnia 10.02.2000 r., II CKN 725/98, OSNC 2000, Nr 9, poz. 158; wyrok SN z dnia 24.1.2001 r., II UKN 197/00, OSNAPiUS 2002, Nr 18, poz. 443).

Nie usprawiedliwia potrzeby wykładni przez Sąd Najwyższy przepisu art. 445 § 1 k.c. pytanie, czy wyrok wydany na podstawie tego przepisu ma charakter konstytutywny czy deklaratoryjny, gdyż kwestia ta nie budzi żadnych wątpliwości.

Skarżący nie wykazał również, że wniesiona skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przesłanka ta jest rozumiana jako ewidentna i kwalifikowana zasadność skargi, możliwa do stwierdzenia bez potrzeby prowadzenia złożonych rozważań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 lipca 2011 r., II CSK 59/11, nie publ., z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ. oraz z dnia 18 lipca 2013 r., III CSK 143/13, nie publ.).

Niezależnie od tego należy zauważyć, że nie jest logiczne jednoczesne powołanie się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej oraz

na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Taki sposób konstruowania skargi kasacyjnej jest pozorowaniem występowania w sprawie okoliczności publicznoprawnych, w oparciu o które Sąd Najwyższy dokonuje oceny na podstawie art. 398⁹ k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2008 r., III CSK 64/08 i z dnia 13 marca 2008 r., V CSK 550/07 - nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

jw

l.n